

- 1 «Φοβήθηκα πολύ» είπε αιμόφυρτο κοριτσάκι που μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο. «Ξαφνικά, άρχισαν να μας ρίχνουν από τον ουρανό κόκκινη φωτιά (ήταν ρουκέτες). Δεν ξέρω τι έγινε η μητέρα μου». Μπορεί να μην την ξαναδεί τη μητέρα της και η μικρή να μεταφερθεί σε ορφανοτροφείο ίσως σακατεμένη σε όλη της τη ζωή. Έτσι έπραξε ο αγέρωχος και νικηφόρος ισραηλινός στρατός. [...] Έχουμε μπουχτήσει από τα «ένδοξα όπλα». Όλη αυτή η δόξα πηγάζει από τις πληγές και τους θανάτους και τους εξανδραποδισμούς των αθώων, των ανυπεράσπιστων, των αδύνατων. Σφάζονται οι Κούρδοι, [...] σφάζονται οι Παλαιστίνιοι. Αγρότες, εργάτες, βοσκοί, φαμελιάρηδες, ταπεινοί της γης, απορροφημένοι από τον ημερήσιο μόχθο τους για να εξοικονομήσουν μια μπουκιά ψωμί για τα παιδιά τους. Επί αιώνες και επί χιλιετίες καλλιεργούν τον κλήρο τους. Όσπου ένα πρωί εμφανίζονται στον τόπο τους τα «ένδοξα όπλα». Τανκς, αεροπλάνα, πυροβόλα, όλα τα τέρατα της σύγχρονης τεχνολογίας. Και τους συντρίβουν. Επειδή οι δυνατοί της γης επιβουλεύτηκαν τη γη τους. Και τους ξεριζώνουν. Και γίνονται πρόσφυγες ή σε ξένες πατρίδες ή και μέσα στην ίδια την πατρίδα τους.
- 2 Οι επιτελείς μπροστά στους χάρτες, με τις χρυσές επωμίδες και τα «διακριτικά» θα λογίζονταν για καρνάβαλοι, αν δεν εξουσίαζαν τόση καταστροφική ισχύ. Ωστόσο, κορδώνονται για «ήρωες». Διότι ξέρουν πώς να κατευθύνουν την «ισχύ του πυρός», που έβαλε στα χέρια τους η σύγχρονη τεχνολογία. [...]
- 3 Πόση δαιμονικότης υπάρχει στους ισχυρούς της γης! Και ύστερα απορούν οι ισχυροί, πώς οι αδύνατοι εξεγείρονται και πώς προβαίνουν σε πράξεις παράνομες, ενώ είναι απλώς πράξεις απελπισίας. Τι περιμένουν από το θύμα τους, τη στιγμή που το στριμώχνουν για να το θανατώσουν; Αυτοί είναι οι παράνομοι και οι άδικοι και οι δολοφόνοι. Κι ας τους εύλογούν όλες οι νομοθεσίες τους.
- 4 Βεβαίως, οι μικροί λαοί στην απελπισία τους μέσα ρίχνονται στις αγκαλιές του αντιπάλου ισχυρού, για να τους ενίσχυσει. Οι ισχυροί τον γνωρίζουν αυτόν τον ψυχολογικό νόμο. Και ποντάρουν σε αυτόν και κανονίζουν τη διεθνή πολιτική τους αναλόγως. Και εξωθούν τους λαούς στην απελπισία, για να τους έχουν στο χέρι τους. Το κεφάλι του μικρού, ποδοσφαιρική μπάλα στα γήπεδα των ισχυρών. Και οι μικροί δεν το αντιλαμβάνονται αυτό – ή δεν τους μένει πλέον άλλη εκλογή. Αυτή είναι η τέλεια απελπισία. [...]
- 5 Εντούτοις, τίποτα δεν είναι μοιραίο. Αρκεί να λογικευθούμε· αρκεί να απεμπόλησουμε την απληστία μας. Με τον πακτωλό των χρημάτων που διατίθενται για να αλληλοσπαράσσονται οι λαοί της Μέσης Ανατολής θα μπορούσαν να μετατρέψουν τις ερήμους των σε παραδείσους. Και να ζήσουν ευτυχισμένοι όλοι τους. Κι ωστόσο χρόνια τώρα η έρημος ποτίζεται με αίμα και ανασκάπτεται όχι από το υνί του γεωργού, αλλά από τις οβίδες του πολέμου. Τέλειος παραλογισμός.
- 6 Βεβαίως όλα αυτά είναι γνωστά και δυστυχώς κατάντησαν τετριμμένη επιχειρηματολογία. Ένα πράγμα όσο γνωστό και να είναι, όσο κοινό και να φαντάζει, όσο τετριμμένο και να παρουσιάζεται δεν παύει να αποτελεί μέγα σκάνδαλο. Είναι ο θάνατος των αθώων, των αμάχων, ο εκπατρισμός τους, η πείνα τους, η δυστυχία τους. Είναι ο ασήκωτος πόνος των παιδιών που κακή τους μοίρα ήταν να γεννηθούν σ' αυτές τις «θερμές» περιοχές, όπου οι μεγάλοι παίζουν το ολετήριο παιχνίδι τους. Για ποιο πολιτισμό μιλάνε όλοι οι καλοκαθισμένοι της Δύσης, όταν δίπλα τους συμβαίνει αυτός ο σπαραγμός; [...]

A1. Να γράψετε την περίληψη του κειμένου που σας δόθηκε (90-110 λέξεις).

Μονάδες 25

Γ1. Μολονότι η ειρήνη είναι αγαθό και αναγκαία προϋπόθεση για την πρόοδο της ανθρωπότητας, δυστυχώς σήμερα είναι ακόμη επισφαλής. Ως εκπρόσωπος των μαθητών σε μια εκδήλωση ενάντια στον πόλεμο εκφωνείς ομιλία (500-600 λέξεις). Στην ομιλία σου αναλύεις τις αιτίες των πολέμων και παρουσιάζεις τα εφόδια και τις δραστηριότητες που απαιτούνται, από τους νέους προκειμένου αυτοί να αγωνιστούν για την εδραίωση της ειρήνης.

Μονάδες 40